

Hebreeen 13:17

***“Zijt uw voorgangers gehoorzaam en zijt hun onderdanig;
Want zij waken voor uw zielen, als die rekenschap geven zullen;
opdat zij dat doen mogen met vreugde en niet al zuchtende,
want dat is u niet nuttig.”***

1 waakzaamheid voor ambtsdragers

2 verantwoordelijkheid voor allen

Gemeente,

Iedereen werkt weer met wat anders. In het dagelijks leven heeft elk beroep zijn eigenheid. De één die werkt met hout of met cement en steen. De ander met vee. Een volgende behartigt belangen van een bedrijf. Een derde in levensmiddelen, een vierde gaat om met gelden van anderen. Dat geeft ieder mens een eigen verantwoordelijkheid. De één die kan een stapel hout of stenen onbruikbaar maken zodat die weggegooid moet worden. De ander kan een stuk vee ziek laten worden of laten sterven. De volgende kan een partij levensmiddelen laten beschimmelen dat die weggegooid moet worden. De ander kan een bedrijf schade toebrengen of gelden van anderen weggooien. En er zijn beroepen met een nog grotere verantwoordelijkheid. Een vrachtwagenchauffeur in het verkeer, een arts aan de operatietafel als die een fout maakt, dan kunnen er levens op het spel staan. Want zij gaan met mensenlevens om. Een foutje kan fataal zijn.

En een ambtsdrager dan? Een diaken, een ouderling? Vanmorgen mogen wij uit Gods goede hand 3 ouderlingen en 2 diakenen ontvangen. En nemen wij afscheid van een ouderling en een diaken. Waar gaat een ambtsdrager mee om? Die gaat niet met hout of steen om, niet met vee, niet met levensmiddelen, niet met een bedrijf, niet alleen met geld als ouderling kerkrentmeester en diaken, maar met zielen. Aldus onze tekst. Een ambtsdrager, voorganger genoemd in onze tekst, die heeft te waken over zielen. Dus die gaat met zielen om. Een uitdrukking van vroeger is: huisbezoek is zielsbezoek. Hoe erg is dat nou als die een foutje maakt? Als die zijn werk, zijn taak verzuimd?

Dan staat er geen hout of steen, geen vee of geld, geen bedrijf, geen leven op het spel, maar een ziel. En een ziel is het aller kostbaarste wat er op aarde is. Want onze zielen, hoe en waar je je die ook precies denken moet, die zijn geschapen voor de eeuwigheid. Onze zielen trekken al het andere van ons mee. Zoals een locomotief alle wagons meetrekt. Als de locomotief het station binnenloopt komen alle wagons ook binnen, als de locomotief in het ravijn

stort, storten alle wagons ook in het ravijn. Als onze ziel in de hemel aankomt dan komt heel ons lichaam daar ook aan, als onze ziel in de eeuwige rampzaligheid stort, dan stort alles van ons de eeuwige ramzaligheid in. Gemeente, beseffen wij dat? Dat de grote vraag van ons leven is: hoe staat het er met onze ziel voor? Is die geestelijk dood, of leeft die met Christus? Is die in de klauwen van de duivel, of in de handen van Christus?

Want hoe zit dat nou? Als één van onze vingers wordt bedreigd en dreigt af te sterven, gaan we naar de dokter. Je wilt geen vinger kwijt. Als één van je ogen iets mankeert, ga je zeker naar de dokter en laat je je behandelen. Als een van je nieren of longen faalt in zijn werking, ga je direct naar de hap om ernaar te laten kijken. Je hebt wel twee nieren en longen, maar toch, als je er één moet missen..... Als je hart klachten vertoont dan is geen operatie je te erg als die zou kunnen redden. Want je hebt er maar één. Wat doe je niet voor de redding van een vinger, een oog, een nier, je hart. Wat doen wij voor de redding van onze ziel? Je hebt er maar één. En die beslist over je eeuwige toekomst. Als je je ziel verliest aan satan mis je het eeuwig geluk, de heerlijkheid, de zaligheid.

Daarom: wat dwaas, wat een verblinding van de duivel om aan je ziel geen aandacht te besteden. Om daaraan voorbij te leven. Daarover niet in te zitten. En daar legt de duivel alles op toe om dat voor elkaar te krijgen.

1 waakzaamheid voor ambtsdragers

En daarom geeft God aan Zijn Gemeente voorgangers, ambtsdragers, die geroepen zijn om over uw en jullie zielen te waken. Dat is een teken van Zijn zorg. Zoals een koning die in oorlog is met een ander leger. En dat vijandige leger is het land binnengevallen. En nou kan die koning niet elk dorpje en gehuchtje apart gaan verdedigen. Hij concentreert de verdediging rond bepaalde plaatsen die hij niet kwijt wil. En op die plaatsen zet hij wachters neer. Wachtposten om die stad te verdedigen. Die wachtposten zijn een teken voor de inwoners: de koning wil onze stad niet kwijt. Wij gaan hem ter harte, want hij laat ons verdedigen door wachtposten. Maar als de koning inziet dat de stad niet te redden is, of dat strategisch gezien beter een andere stad verdedigt kan worden, dan laat hij de wachtposten weghalen. Hij geeft de stad prijs. Wij gaan de Koning ter harte. Koning Jezus geeft wachtposten aan onze gemeente. Ter verdediging van onze gemeente, ter bescherming van onze zielen. En waarom is de gemeente Hem zoveel waard? Hij heeft Zijn leven voor haar gegeven, Hij heeft ons liefgehad, Hij heeft Zijn Gemeente verkregen met Zijn dierbaar bloed. Daarom geeft Hij wachters om te

waken. Daaruit mag u afleiden: Hij zoekt ons behoud. Hij wil ons en onze kinderen niet prijsgeven. Zij zijn nog te redden. Hij geeft ons niet prijs. Daarom gaf Hij en geeft Hij wachters. En we horen de klanken uit Ezechiël 33 terugkomen als de Hebreeënbrief schrijft: want zij waken over uw zielen, zij houden de wacht.

Dan zijn er dus vijanden, bedreigingen. Een wachtpost die waakt is niet nodig als er geen oorlogstijd is. Het is dus oorlogstijd. Bunyan schreef er een magistraal boek over: 'de heilige oorlog'. Satan bedreigt de stad van de gemeente en stad mensenzijdel. Hij zendt dwaalleer om de stad in slaap te krijgen. En dwaalleer begint altijd met het uitvergrooten van één ding. Met éénzijdig zijn. Dan wordt alle nadruk gelegd op het gevoel en op de vreugde in het geloof. Dat wordt uitvergroot. Of dan wordt alle nadruk gelegd op het verstand en het logische van het geloof, zodat het vanzelfsprekend wordt. Of dan wordt alle nadruk gelegd op de wil dat die moet kiezen en ervoor moet gaan. Eenzijdigheden. Dan moet je ook wel eens man en paard noemen: lijdt de EO jongerendag daar niet aan? Is dat geen gevaar?

Dan wordt er niet meer met twee woorden gesproken: geloof en berouw. Maar alleen over berouw, dat dat er eerst moet zijn. Of alleen over geloof dat dat genoeg is en berouw hoeft niet zo nodig op ingegaan te worden. Dan wordt er niet gesproken over de doodstaat van een mens en God belofte, maar alleen over de doodstaat of alleen over de belofte. Dan moet je wel eens concreet zijn: lijdt Max Lucado daar niet aan, is dat geen gevaar?

Altijd met twee woorden spreken. En als je dan toch met één woord wil spreken: dan is dat één woord: Christus! Broeders, waakt. Zie water op de gemeente afkomt, wat er speelt in de kerk, in de christenheid, in onze cultuur.

En satan bedreigt de stad met het oog op het leven. De verwereldlijking. Dat grenzen vervagen tussen kerk en wereld, tussen door de week en zondag. Heb het maar druk, te druk voor gemeentelieven doordeweeks en stille tijd voor elke dag. En hij verzoekt om makkelijker toe te geven aan tijdsverspilling met de media, aan wat je zelf lekker vindt zitten in de kleding, aan het materialisme en het hier en nu denken. Bedwelmen wil hij daarmee. Zodat de eeuwigheid uit het vizier verdwijnt. Zodat de tijd voor God weggedrukt wordt. Het zijn allemaal grensjes: als christen toch een filmpje pakken, toch naar het café gaan, toch sportfinales kijken, toch uitgaan zaterdagavond. Maar: wat doet het met je geestelijke weerbaarheid? Met je antenne voor Gods heiligheid?

Broeders, waakt. Zie wat er op de gemeente afkomt, wat er speelt in

de kerk, in de christenheid, in onze cultuur.

Dan denken we aan de wachter van Ezechiël 33. Die alarm moet slaan als er gevaar dreigt. Want als hij het nalaat wordt het bloed van zijn hand geëist, wordt hij aansprakelijk gesteld. Waken over zielen, over de stad van de gemeente. Dat waken geeft nog iets aan. Want je kunt denken: wat doet een ambtsdrager eigenlijk allemaal? Nou ja, op zondag vooraan in de kerk zitten, vast wel wat vergaderen en op bezoek gaan, ja, dat lijkt vooral 's zomers maar een paar uurtjes in de week te zijn. Maar de ambtsdrager waakt. En waken doe je niet een paar uur per dag of week, maar constant. Elk moment kan gevaar dreigen en dan moet de wachter alert zijn. Dat is een constant permanent gebeuren. In de Bijbel staat het bijna altijd parallel aan bidden: waken en bidden. Bidden voor de gemeente. Bidden om het juiste zicht op de gemeente en op de gevaren. Want met open ogen zie je het als mensen weggaan van de gemeente, niet meer naar de diensten komen. Maar hun zielen zijn vaak al veel eerder weggegaan. Hun gedachten zijn vaak al veel eerder weggedwaald en ingepalmd. Dat zie je alleen met gesloten ogen: biddend tot God voor de zielen van de gemeente.

Bij het waken hoort ook nog iets anders. Het beeld van de stad. Maar ook het beeld van de wijngaard, de tuin. Dan zit er niet alleen de wacht houden in, tegen ongedierte dan, maar ook verzorgen. Want de tuin, de wijngaard heeft goede bemesting nodig, moet beregend worden. Moet ingezaaid worden. Dat is zorg dragen voor de wijngaard van de gemeente. Dat er goed zaad gezaaid wordt, en beregend en bemest wordt. Dan is het belangrijk wel boekje een kring behandeld bijv. Dan is het belangrijk om te proberen int e zien: hoe bewaren we de gemeente ook voor de komende generaties bij het Woord? Want we zien toch dat gemeenten ook af kunnen glijden en dat het Woord Zijn centrale plaats verliest.

Broeders, verzorg de gemeente met het Woord. Opdat zielen bloeien in Godsvrucht. Opdat de tuin van de gemeente bloeit. Dan komt ook weer terug: huisbezoek is zielsbezoek. Daarover mag het gesprek gaan op huisbezoek: over de welstand van uw ziel, van je ziel. Dan is ook belangrijk: welk voedsel welk bestrijdingsmiddel welke bemesting is hier nodig? Welk Schriftgedeelte, welk accent van de Bijbelse Boodschap. Broeders, laten we ons verdiepen in de geschiedenis van de kerk, in de wijsheid van de reformatoren en puriteinen. We proberen elkaar daar ook in bij te staan en bespreken het boek van ds P. Roos 'Schapen hebben een gezicht.' Wij waken over zielen. Over de stad en de tuin van de gemeente. Opdat zielen zullen worden gered en bloeien. Opdat zielen niet verderven zullen en alles meeslepen in het verderf.

2 verantwoordelijkheid voor allen

Wees uw voorgangers gehoorzaam en zijt hun onderdanig. Dat klonk misschien een beetje cru zo. Zo van: waar is dat voor nodig? Wil de dominee er iets doorhebben met de kerkenraad en wordt daar een tekst bijgezocht zodat de gemeente maar moet doen wat de kerkenraad besloten heeft en wil? Nee, zo ligt dat niet en dat is ook niet aan de orde. We mogen dankbaar zijn voor de verstandhouding tussen kerkenraad en gemeente en laten we daar heel zuinig op zijn. Dat het zo niet ligt blijkt al uit het vervolg. Want het lijkt misschien wel dat de kerkenraad de baas over de gemeente is, dat de gemeente een soort onderneming van de ambtsdragers is. Kijk, dan zou je als kerkenraad eigen baas zijn. Dat kan in het dagelijks leven: als je zelf een eigen bedrijf hebt dan ben je aan niemand verantwoording schuldig menselijk gezien. Je bent zelf verantwoordelijk voor wat je met jouw bedrijfje doet. Maar zo is een kerkenraad niet:

a) voor ambtsdragers

Als die rekenschap hebt af te leggen. Dat betekent: als ambtsdrager ben je verantwoording schuldig aan een Ander. Iemand heeft ons het ambt gegeven. En dat is Christus. Efeze 4 zegt het bijvoorbeeld dat Hij sommigen heeft gegeven tot apostelen enz. Jezus is naar de hemel gegaan, Hij Zelf is lichamelijk niet meer op aarde. Maar Zijn Gemeenten wel. En Jezus Zelf gaat hen niet in levende gedaante langs, maar daarvoor heeft Hij ambtsdragers aangesteld. Om ahw Zijn taak over te nemen. In Gethsemané heeft Hij gewaakt over Zijn discipelen. Biddend en strijdend ten bloede toe. En Hij gaf Zichzelf als voedsel voor de Zijnen. Vorige week uitgebeeld met brood en wijn. En dan is de eerste vraag: kent u Hem, broeders? Als Degene Die over u waakte toen de zaligheid van uw ziel in het geding was. Als Degene van Wiens offer u leeft en leven moet? Hoe Hij waakt en verzorgt, onvoorstelbaar.

Hij riep u tot het ambt. Hij, Die roept en krachten geeft. En aan Hem bent u verantwoording schuldig. Hoe u met Zijn Gemeente bent omgegaan. Zocht u uzelf of het goede voor de Gemeente? Zocht u eigen punten te maken, of Gods Woord Zijn loop te geven? En dat verbindt juist aan Hem. Dat verbindt aan Hem: vragend om kracht en wijsheid voor elk bezoek voor elke vergadering. Dat verbindt aan Hem: vragend om vergeving van schuld en tekort, tekort aan bewogenheid, aan wijsheid. Dat verbindt aan Hem: vragend om vrucht, dat Hij zegen geeft zielen redt door uw dienst, zielen doet bloeien in standvastigheid en godsvrucht. Dat verbindt aan Hem. Wat geeft het ambt een zegen, broeders. U die afscheid neemt mag er van getuigen. Door de jaren heen, door de zorgen heen: het verbond aan Hem. Wat een zegen, wat een voorrecht.

b: voor gemeenteleden

En dan voor u en jullie als gemeente. De ambtsdragers waken oer uw zielen. Je zou aan de ene kant kunnen denken: maar dat doet God toch? Hij bewaakt toch, Hij kan toch alleen bewaren en voeden? Jazeker maar dat doet Hij altijd door middel van mensen. U zult God nooit rechtstreeks uit de hemel horen spreken. Maar door mensen heen spreekt God. In mensenwoorden van ambtsdragers is het God, Die tot u spreekt.

Weest hen onderdanig. Geef daar ruim baan aan letterlijk. Door graag een ambtsdrager te ontvangen, door voor de kerkenraad te bidden.

Wees hen gehoorzaam. Dan staat er letterlijk: laat u door hen overtuigen. Namelijk als zij de woorden Gods tot u brengen. Laat u dan tot geloof brengen mag je zelfs vertalen. Dat is de spits van alle ambtelijk werk. U tot geloof bewegen, tot Christus bewegen te komen. Dat zit erin, in alle ambtelijke dienst als het goed is. Dat is het goud. En dat betekent voor ambtsdragers om dat goud niet te verduisteren met onze levenswandel of gedrag en karakter. Maar dat onze wandel een doorzichtig papier is om het Goud van Zijn Woord. Dat betekent voor u als gemeente zelfs al zou er u een klomp goud gegeven worden verpakt in vieze modder en blubber, dan zou het niet weggooien. Dan zou de modder eraf halen en het goud meenemen. Zelfs al zou het goud van het Woord u bediend worden onder de modder van een akelig karakter en een lelijke toon, dan nog: je gooit het goud toch niet weg omdat het in de modder zit?? Laat u door het Woord overreden tot geloof. Tot de overgave aan Christus. En in de strijd om en van het geloof mag u de Heere te voet vallen: Heere, U betoont zorg voor mijn ziel door de ambten, breng mij tot geloof, drijf het ongeloof uit, bestrijdt mijn onbekeerlijkheid, overwin mij tot bekering. U hebt geen lust in mijn dood maar daarin dat ik mij bekeer en leven zal.

Anders zullen de ambtsdragers eens tegen u opstaan en zeggen: HEERE, deze man, vrouw, deze jongen, dit meisje heeft het geweten, het is hem/haar verteld in prediking en op huisbezoek: er kan geen excuus zijn voor het ongeloof en onbekeerd gebleven zijn

Opdat zij hun werk doen met blijdschap. Dat geeft blijdschap in de kerkenraad als er vrucht is. Als zielen gered worden en bloeien van godsvrucht. Dat geeft blijdschap als jongeren of ouderen belijdenis doen en daarvan op de aannemingsavond getuigenis afleggen. Dat geeft

blijdschap, als jongeren worstelen rond het Heilig Avondmaal en vrijmoedigheid mogen ontvangen. En niet al zuchtende. Zuchten, ja als je

mensen benaderd en ze zeggen weer een afspraak af. maar veel meer onder onbekeerlijkheid. Mensen die jaar in jaar uit hetzelfde blijven in onbekeerlijkheid. Jezus weende toen Hij Jeruzalem zag die stad vol onbekeerlijkheid. Dat zuchten, kennen we dat broeders, van bewogenheid over zielen die verloren dreigen te gaan.

Gemeente, zo niet, want en dan staat er niet: dat is zo triest voor die ambtsdragers, nee, dat is het punt niet. Maar dat is u niet nut. Wie de woorden Gods ongehoorzaam is ontzegt zichzelf het nut van de opstanding, van de hemelvaart. Die houdt zichzelf buiten de vruchten van Jezus' werk. En buiten het nut van Jezus heilsdaden, en zonder de vrucht van de heilsfeiten blijven we verloren. Gaan onze zielen verloren en die sleept ons helemaal mee, eeuwig.

Gemeente, God gaf en geeft ons ambtsdragers. Opdat de gemeente als stad Gods niet door satan zal worden binnengevallen. Opdat de gemeente als hof Gods bloeien zal van vrucht en getuigenis en godsvrucht. Bloeiend tot Zijn eer. Amen